

Falvai Sándor

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy én mondhatom a laudációt azon jeles alkalommal, amikor az MMA Falvai Sándornak zenepedagógiai díjat adományoz.

Falvai Sándor zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emeritusa. Falvai tanár úr korunk egyik legkiválóbb előadóművésze és világszerte elismert zenepedagógus. Magyarországon kívül is, Európa szinte összes országában, valamint Amerikában, Ázsiában – különösen Japánban várják türelmetlenül kiváló mesterkurzusait. Rendkívüli dolognak számít, ha valaki előadóként is, pedagógusként is évtizedeken át képes hivatását a legmagasabb szinten gyakorolni. (Többen vannak ugyanis, akik a pódium kedvéért mellőzik a tanítást, vagy fordítva.)

Falvai Sándornak már fiatal korában is csodálatos volt a billentése: a hangszer énekelt a keze alatt. Emlékszem, egyszer (úgy ötven évvel ezelőtt) Schumann g-moll szonátáját játszotta a Zeneakadémia Nagytermében. Nos, azt a hangot még ma is hallom... Ilyen „hangzó emlékeim” csak Richterrel kapcsolatban vannak még.

Többször volt alkalmam hallgatni Falvai Sándor tanítását, élvezni előadásait. Minden, amit csinál, nagyon alapos, nagyon igényes. Ő nem tud „csak úgy” előadni. Tanítására is ez jellemző. A legapróbb részletektől kezdve rámutat a műben rejlő gyönyörű, belső összefüggésekre is. Példamutató az is, ahogyan megmutat egy-egy művet, vagy részletet.

Sokszor eszembe juttatta Bertókot, aki mindig gyakorolta azt a művet, amit a növendék majd órára hoz, hogy szépen tudja neki megmutatni.

Falvai tanár úr mindig pontosan tudja, hogy melyik növendékének éppen mire van szüksége a további fejlődéshez. De emberileg is mindig számíthatnak rá – ott segít, ahol csak tud. Ezt természetesen a növendékei is érzik, tudják, s így nem egyszer a tanár-diák kapcsolatból barátság lesz. Növendékei közül sokan értek el komoly sikereket a zenei pályán. Nem vállalom, hogy hogy mindnyájukat felsorolom, csak Várjon Dénes és Farkas Gábor nevét említem.

Tudni kell azonban azt is, hogy Falvai Sándor nagyon szerény ember, aki nem szokott dicsekedni sikereivel, vagy azzal, ha valami elismerésben részesül. Így most egy kicsit én fogok dicsekedni vele. Amint említettem volt, Falvai Sándor Japánban különösen nagy tiszteletnek örvend. Ennek jeleként néhány éve megkapta a császár által külföldieknek adható legnagyobb kitüntetését, A Felkelő Nap Aranysugarakkal Díszített Szalagrendjét. Ezt a nagyszerű díjat egy fogadás keretében ünnepelte meg Nagojában az egyetem, ahol a tanár úr éveken át tanított. Magam is ott lehettem a gratulálók között, de én a díjnak gratuláltam, hogy megtalálta a megfelelő személyt.

Ma pedig az MMA-díj találta meg Téged, kedves Sándorom. Gratulálok!

Lantos István